

Bestemmelserne i Kapitlet falder i følgende 3 Hovedgrupper: Brandmandskabet (§§ 28—30), Brandredskaber (§ 31 for Kommunernes Vedkommende, §§ 35—36 for privates Vedkommende) og Vandforsyning (§ 32). De nærmere Regler for de nævnte 3 Grupper vil være at fastsætte i den i § 26 omhandlede Brandvedtægt, saaledes at Loven kun fastsætter Rammerne for Vedtægtens Indhold og de Minimumsfordringer, der maa stilles til ethvert kommunalt Brandvæsen. I sidstnævnte Henseende fremhæves navnlig Bestemmelsen i Forslagets § 31, hvorefter der i ethvert Sogn skal findes mindst een Sprøjte, der selvfølgelig forudsættes at skulle være af tidsvarende Konstruktion. Anskaffelsen af en saadan Sprøjte, der vil koste nogle Hundrede Kroner, kan ikke anses for uoverkommelig, saa meget mindre som Landkommunernes Udgifter til Brandvæsenet i Forvejen er forholdsvis ringe. Medens saaledes Udgiften til Brandvæsenet i København og paa Frederiksberg aarlig andrager ca. 1 Kr. 63 Ø. pr. Indbygger og ca. 71 Ø. pr. 1 000 Kr. Forsikringssum, og i Købstæderne henholdsvis ca. 38 Ø. pr. Indbygger og ca. 30 Ø. pr. 1 000 Kr., andrager samme Udgift paa Landet aarligt henholdsvis ca. 6 Ø. pr. Indbygger og ca. 4 Ø. pr. 1 000 Kr. Forsikringssum. Indførelsen af et tidssvarende Slukningsmateriel paa Landet vil jo ogsaa bevirke, at Brandskadetabet formindskes og Brandkontingentet derigennem nedsættes.

Til Kapitel 4. Om Foranstaltninger i Anledning af Ildebrand.

Ogsaa disse Bestemmelser svarer i Hovedsagen til de nugældende Regler, dog at Forslagets Bestemmelser er udførligere. Ny er Bestemmelsen i § 49, hvorefter Omkostningerne ved Tilkaldelse af en anden Kommunes eller privates Motor eller Dampsprøjte skal bæres af de interesserede Brandforsikringsselskaber, jfr. Bemærkningerne nedenfor til den nævnte Paragraf.

Til Kapitel 5. Om Brandsyn.

Det foreslaas her at henlægge Afholdelsen af Brandsyn til de i § 20 omhandlede faste Skorstensfejere. Den nuværende Ordning, hvorefter Brandsynet afholdes af Brandfogden med 2 af Sogneraadet valgte Mænd, har vist sig at være ufyldstgørende, jfr. Folketingstidende 1902—03 Sp. 1702—03 og 1709. Ved den foreslaaede Ordning

opnaas, at Synet foretages af en paa det paagældende Omraade sagkyndig Person og derved bliver mere effektivt, hvilket efter de ovenfor meddelte statistiske Oplysninger om Omfanget af Brandskader hidrørende fra Mangler ved Skorstene m. m. maa anses for paakrævet.

Til Kapitel 6. Om Forretningsførelsen.

Bestemmelserne i § 53 tilsigter at gøre det Sognefogeden allerede efter den nugældende Lovs § 47 paahvilende Tilsyn med Bygningers Opførelse mere effektivt, jfr. nærmere Bemærkningerne nedenfor til den paagældende Paragraf i Forslaget. En saadan Skærpelse af Bygningstilsynet er absolut paakrævet. Der finder atter og atter ved Bygningers Opførelse paa Landet Overtrædelse af Brandpolitiloven Sted, og naar Overtrædelsen først opdages efter Opførelsen, fritages den byggende som Regel — for ikke at bevirke Spild af Værdier — ved Dispensation for helt eller delvis at nedrive den paagældende Bygning, hvorved fremkommer Forhold, der truer Brandsikkerheden.

Medens det i Rigsdagssamlingen 1902—03 fremsatte Regeringsforslag henlagde dette Tilsyn til en særlig Bygningfoged, foreslaas det i Overensstemmelse med gældende Ret at lade Tilsynet forblive hos Sognefogeden.

Til Kapitel 7. Om Brandsagers Behandling.

Nye er her Bestemmelserne i §§ 60—61, om hvilke Bestemmelser henvises til Bemærkningerne nedenfor til de paagældende Paragraffer.

Med Hensyn til Forslagets Afvigelser i Enkeltheder fra den nugældende Brandpolitilov bemærkes følgende:

Til § 1.

Medens den nugældende Brandpolitilov kræver en Afstand af 30 m mellem 2 Steder, ikke blot naar disse er dækkede med ildfængende Tag, men ogsaa naar Stederne er opførte af eller beklædte med ildfængende Materiale, foreslaas det kun at kræve 30 m's Afstand, naar Stederne er dækkede med ildfængende Tag, eller Ydervæggene er beklædte med Rør eller Straa, idet en Afstand af 12,5 m under Hensyn til den mindre Brandfare maa anses tilstrækkelig betryggende mellem 2 Træbyg-